

The Eleventh Hour #3

Video: https://www.youtube.com/watch?v=C3Qu89s9P1A&list=PL4EtaEeEc_RUfXtaaKFiUYpLaXzTvHMBC&index=4&t=1206s

(00:09:52)

Minä rukoilin ja ajattelin profeetallista tänä aamuna. Ja Herra alkoi puhumaan minulle ja johdattamaan minua joihinkin asioihin. Juuri nyt. Nyt soitamme oikein hiljaisella äänellä. Ja, ja minä muistan. Herra sanoi tämä minulle. Hän sanoo, aika on tehdä joitain viljejä asioita. Että aika maassa on tehdä joitain. Kuulin nämä sanat: "Hulluja asioita." Ja ihmiset eivät edes havaitse. Näettekö, Herra on tässä talossa juuri parhaillaan ja hänen läsnäolonsa on vahva. Tuolla on enkeli, joka seisoo tuossa paikassa vaikka te ette häntä näe. Hän seisoo tuossa. Tuon kohdan reunalla, tuolla noin. Herra liikkuu tässä paikassa. On aika alkaa tekemään joitan hulluja asioita. Tämä on aikaa, kun tulevaisuus kohtaa menneisyyden. Ja asiat alkavat muuttumaan erittäin nopeasti.

Näettekö, aika on ollut kuin Niagaran putous (The great niagara falls). Ja se on liikkunut ikuisuutta kohden kaikki nämä vuosisadat. Ja on tulossa pian aika, jolloin aika tyhjenee ikuisuuteen. Mutta me olemme ottamassa askeleen paikkaan, josta ei ole paluuta. Samalla tavalla on Niagaran putouksessa. Paikka ja kyltti sanoo, ei paluuta. Me olemme ottamassa askelta sinne ja menossa kohden ikuisuutta. Ja tämä on paikka, missä olemme juuri nyt. Tämä on sitä, mitä minä näen - hengessä. Näen, että... Näin sarjakuvahahmon. Ja se oli juoksemassa reunan yli. Ja niin kuin sarjakuvassa, he juoksevat sinne. Ja ne ovat siinä ilmassa juoksemassa paikallaan. Ne jatkavat juoksemista siinä paikallaan. Herra sanoi, me olemme juuri nyt keskeytetty toistaiseksi, paikallaan ilmassa, juoksemassa.

Jokainen juoksee tässä aikapaikassa (space of time). Ennen kuin se putoaa ikuisuuteen. Joten tämä on se, missä olemme. Ja meidän täytyy alkaa työskentelemään ajassa. Juuri nyt, kun olemme täällä. Ja asia siinä, että olemme keskeytyksessä ei-minkään yläpuolella, on siinä, ettei mikään ole mahdotonta. Näettekö, mikään ei ole mahdotonta juuri nyt. Koska me olemme keskeytystilassa täällä ei-minkään päällä. Ei millekään tulevalle ole totuttua ilmaisumuotoa. Me emme ole nähneet sellaista aikaisemmin. Halleluja.

Ja, joten, kun alamme katsomaan aikaa. Meidän on ajateltava sitä tällä tavalla: juuri nyt mikään ei ole mahdotonta kenellekään, joka katsoo parhaillaan. Mikään ei ole mahdotonta kenelläkään tässä huoneessa olevalle. Halleluja.

Aika ei enää ole ratkaiseva tekijä. Koska Herra sanoo, minä voin hyvittää kaiken ajan, jonka olet menettänyt. Koska aika, josta ajattelet, että olet tuhannut sen. Hän sanoi, minä pysäytän ajan ristillä. Joten, nostakaa pääne pystyyn. Ja olkaa iloisia. Koska olette tulossa aikaan, jollaista ei ole ennen ollut. Kohottakaa äänenne ja julistakaa: nyt on aika sinun kulkea eteenpäin. Aika, on ollut pysähdyksissä. Aika, pysähtyi ristillä. Aika, on ollut pysähdyksissä. Aika, pysähtyi ristillä. Ajattelen, että se meni jotenkin näin. Herra sanoi, että aika on pysähtynyt ristillä. Se vastaa sitä, kun

profeetallinen kello pysähtyi ja Jumala aloitti kirkkoajan. Niinpä se oli pysähdyksissä. Kunnnes kirkko tullaan ottamaan kiinni. Ja se tulee tapahtumaan: kirkon kiinni ottaminen.

Siihen hetkeen saakka, kun tuo tapahtuu, me juoksemme tässä pysähtyneessä tilassa. Ja me olemme täällä ilmassa. Tämä on aikaa, kun miljardi sielua (1000 miljoonaa), alkavat tulemaan kuningaskuntaan. Tämä on aikaa, kun taloudelliset asiat tulevat kuningaskuntaan. Tämä on aikaa, kun yritysajatukset tulevat Jumalan ihmisille. Tämä on aikaa, jolloin tapahtuu asioita, joita ei ole aikaisemmin tapahtunut. Ne ovat asioita, joille ei ole edeltäjää - emme ole nähneet tällaista aikaisemmin. Se vastaa sitä, kun Elijah teki joitain asioita, joita hän teki. Jeesus sylki maahan otti sen ja hieroi sen miehen silmiin ja se on todellakin ensimmäinen kerta, kun olemme nähneet tuollaista. Hän teki asioita, joita Pyhä Henki johdatti häntä tekemään. Ja ne ovat asioita, joille meillä ei ole minkäänlaista taustatietoa.

Osa teistä tulee tekemään vastaavanlaista. Halleluja. Come on. Come on. Teidän täytyy vain liikkua mukana, koska tästä asiasta on tulossa suuri juttu. Siitä tulee iso juttu. Kyllä, kuulin sinua Herra.

LIKKUMINEN KOHTALON SUUNTAAN (Walking toward destiny) 00:17:03

Minä näen eteneviä, eteneviä profetioita. Ja Herra alkoi puhumaan minulle näistä asioista. Ja muistan, kun olin pieni poika. Ensimmäinen kerta, kun koskaan... Aloin kohtaamaan profeetallista. Ja aloin näkemään näkyjä, kun olin vain 18 kuukauden ikäinen. Enkä tiennyt. Tietenkään en muista joitain näistä asioista, mutta äitini ja isoäitini ovat kertoneet minulle. Ja muistan olleeni noin 4 vuoden ikäinen. Olin isoäitini kotona. Ja olin pihamaalla juoksemassa. Ja juoksin metsän suuntaan. Ja päädyin rannalle. Se oli ranta. Se oli kaunis näkymä. Hiekkaa oli siellä. Näin auringonvarjot siellä. Näin siellä ihmisiä. Ihmisillä oli uimapuvut ja he heittelivät rantapalloa edes takaisin. Ja minä olin neljän vanha.

Ja minä muistan tämän erittäin elävästi. Ja minä vain pidin käteni lomittain edessäni ja nojasin taaksepuolel puuta vasten. Katselin tapahtumia jonkin aikaa. Ja kun tein niin, minä olin ehkä pitempään ajatuksissani kuin osasin kuvitella. Koska kun tulin takaisin, kaikki olivat hätäntyneitä ja ihmettelivät, minne olin kadonnut. Ja minä sanoin, no, minä olen ollut tuolla rannalla. Ja he sanoivat: "Missä rannalla?" Minä sanoin, no, tuolla rannalla. He sanoivat, sinä?, ranta? Ei siellä ole rantaa. Ja minä kerroin heille koko tarinan.

Ja he tavallaan suuttuivat minulle. Jopa siihen pisteeseen, että olin saamassa piiskaa. Tai piiskaamista siellä, mistä minä tulen (whipping). He ajattelivat, että minä valehtelin. Mutta en minä valehdellut. No, minä näen tuon kaltaisia asioita. Tuosta päivästä eteenpäin. Ja minä vain aloin havaitsemaan asioita. Kuten, muistan olleeni... Kävelin vanhaa tietä pitkin, missä asuimme ja siellä oli talli. Se oli vasemmalla puolellani, kun kävelin tuota tietä eteenpäin. Ja muistan lentokoneen. Katsoin ylös ja siellä oli yläsiipilentokone - se oli Cessna. Ja se oli 152, minä tiedän nyt. Ja se lensi pienen pellon päällä ja sen ladon yli. Se ei ollut edes jalkapallokentän etäisyydellä minusta.

Kun se tuli alaspäin, se vain katosi. Ja minä katsoin serkkuaani, joka oli mukana. Ja olen täysin varma, että hän oli mukana. Ja sitten minä aloin juoksemaan. Olin noin 9. Suunnilleen. Ja minä juoksin nähdäkseni tuon lentokoneen. Ja kun pääsin sen ladon taakse, totta kai se ei ollut siellä. Mutta minä menin ja kerroin kaikille, että se oli valkoisenpunainen lentokone. Ja minä kuvailin sen. Eivätkä he uskoneet minua. Ja. Ja minä muistan tuon kaltaisia tapahtumia.

Ja eräs meni näin. Olin tulossa serkkuni talolta päin. Ja kävelin siinä ulkona pihamaalla. Ja siinä ulkona oli granaattiomenapuurivi. Niitä oli neljä viisi. Ja minä pysähdyn ensimmäisen luokse. Koska kukaan ei ollut kotona niin minä käännyin ja päätin mennä takaisin sinne, missä me asuimme. Ja minä kuulin, kun tämä tuuli alkoi puhaltamaan. Ja, kun katson asiaa nyt, se näytti unelta. Ja tämä tuuli alkoi puhaltamaan. Ja vainion, sen aukean yli, kuulin äänen, jossa minun nimeä kutsuttiin: "Robin!" Se sanoi. Ja minä pysähdyn, koska ajattelin sen olevan serkkuni. Minä huusin takaisin: "Mitä?" Kuulin: "Robin!" Ja minä kuulin: "Robin!" Ja minä sanoin: "Mitä?!" Se tapahtui kolme kertaa. Ja havaitsin, ettei kukaan ollut siellä. Siellä ei ollut ketään. Ja se ravisteli minua perin pohjin.

Ja minä aloin pohtimaan näitä tapahtumia. Ja muistan, että olin kulkemassa tietä pitkin eräänä päivänä ja kysyin Herralta. Minä sanoin: "Herra, mitä se oli, mitä kuulin tuona päivänä?" Se ääni, joka kutsui minua nimelläni. Kun olin kasvanut työssäni, hän kysyi minulta kysymyksen. Hän kysyi: "Miltä se sinusta kuulosti?" Minä sanoin. Se sanoi: "Robin!" Hän sanoi: "Siltäkö se sinusta kuulosti?" Minä sanoin: "Kyllä, sir. Se oli juuri sitä, miltä se kuulosti." Hän sanoi: "Miltä se sinusta kuulosti?" Ja minä tein näin ääneen: "Robin!" Hän sanoi: "Oliko tuo sitä, miltä se kuulosti?" Ja minä sanoin, että se oli tarkalleen, tarkalleen sitä, miltä se kuulosti. Hän sanoi, että se oli niin, koska, hän sanoi, se oli sinun äänesi. Ja minä kutsuin sinua tulevaisuudestasi. Ja minä tiesin, että sinä vastaat ääneen, jonka tunnistat. Ja hän alkoi kutsumaan minua tulevaisuudestani. Ja profeetallinen alkoi kutsumaan ja hän sanoi, minä kutsuin sinua ajan aaltojen läpi.

Aika on niin kuin aalto. Näin ikuisuuden, joka muistutti tummaa allasta. Näin profeetallisen, joka oli allas täynnä tummaa vettä. Ja tuon altaan keskeltä nousi aaltoja. Ja kun pohdiskelin näitä asioita, Herra sanoi, että profeetallinen on syvä, tumma, allas täynnä mysteerejä. Se on valtameri täynnä mysteerejä. Ja se nostattaa kasvavia ajan aaltoja. Joten profeetallinen... meidän ei tarvitse juosta pakoon näitä asioita. Meidän täytyy ottaa ne avosydämellä vastaan ja tarkastella niitä. Jumala kutsui minut lapsena granaattiomenapuun vierestä. Minä ajattelin, että se on hämmästyttävää, että granaattiomena on se, joka oli ripustettu roikkumaan papin kaapuun. Ja hän kutsui minua tuon puun juurella. Omaan tulevaisuuteeni. Ja hän kutsui minua tulevaisuudestani minun omalla äänelläni.

Sinä kysyt, mistä se oli saanut äänesi. Robin-veli, mistä ajattelet hänen saaneen sen äänen. Kuunnelkaa, minä seison tässä tänään: "Robin!" Teidän tarvitsee vain kävellä eteenpäin tuon äänen suuntaan, ottakaa siitä kiinni ja antakaa äänenne kuulua. Ja minua kutsuttiin tulevaisuudestani. Nyt, minä sanon, että profeetallinen on. Progressiivinen profeetallinen oli sitä, mitä minä kuulin. Minä kuulin sen tänä aamuna. Ei progressiivinen huonolla tavalla vaan liikkeessä olevana ja etenevänä. Progressiivinen. Se etenee elämässäsi. Se ei koskaan vanhene. Tuo lentokone, jonka näin laskeutuvan. Muistan sen kyljessä olleet numerot. Ja eräänä päivänä, kun olin kolmekymppinen,

minä päätin. Minulla oli halua lentää lentokoneella. Halusin oppia lentämään. Niinpä aloin käymään lentotunneilla. Se oli yksi pieni lentokone - minä todella pidin lentämisestä.

Ajattelin tapahtumaa yhtenä aamuna ja parkkeerasin lentokentälle ja kysyin Herralta. Sanoin: "Herra, mitä se oli, mitä minä näin?" Hän sanoi samaan aikaan, kun ajoin aidan vierellä. Se oli ikään kuin hän olisi sanonut, katso eteesi. Ja minä katsoin aitaa ja lentokone, jolla minun piti lentää, oli se sama lentokone, joka laskeutui sen pienen ladon taakse. Se oli punavalkoinen. Ja sitten minä huomasin numerot. Se tapahtui vasta myöhemmin, kun ymmärsin, että ne olivat samat. 69271. Ja nuo numerot olivat siinä koneessa, kun se laskeutui ja se oli Cessna-152. Se oli kone, jolla minä lensin. Mutta nyt minä lennän eri lentokoneella.

Ja kun olin rukouksessa ja kuulin hänen sanovan progressiivinen ilmestys. Muistan nähneeni numeron kuusi tuon lentokoneen edessä, kun se laskeutui sen navetan taakse. Muistan, että se oli muuttumassa numero kahdeksi. Kaksi. Ja nyt en siis pystynyt erottamaan, mikä... Ja numerot lentokoneen kyljessä alkoivat muuttumaan. Nyt minä lennän lentokoneella, jonka numerot alkavat numerolla kaksi. 2915. Ja ne olivat muuttumassa tuon koneen kyljessä ja minä kysyn, Herra, mitä tämä on? Hän sanoi, että profeetallinen etenee sitä mukaa, kun sinä kasvat. Se ei koskaan vanhene vaan se on yhä ajankohtainen. Ainoa asia, mikä muuttui, olivat numerot. Mutta visio, näky, oli yhä tapahtumassa. Sitten muistan, viimeisin asia, jota kysyin. Myöhemmin. Minä sanoin: "Mikä oli se visio, jonka näin rannalla." Koska, ihmiset, se ei ollut tavallinen näky. Se ei ollut mikään uni.

Minä olin pieni poika, neljä vuotta vanha, ehkäpä. Seisoin siinä nojaten puuta vasten kädet kainaloissa edessäni. Minä vain katsoin sitä. Ja kun kysyin häneltä asiasta, olin kirjoittamassa kirjaa. Istuin rannalla Panama Cityssä. Ja minä kirjoitin tuota kirjaa. Ja kirjoitin tuota tarinaa. Ja kun pääsin tuohon tarinaan, minä sanoin: "Herra, mitä se oli, mitä minä näin." Hän sanoi, nosta katseesi ylöspäin ja katso eteesi. Ja kun nostin katseeni ylös, siellä oli ne ihmiset, siellä oli ne rantapallot, siellä oli auringonvarjot, siellä oli kaikki. En kertonut tätä teille, mutta nainen, jonka näin. Ja jolla oli päähine. Se oli laajalierinen päähine. Katsoin sitä ja siellä oli Robin. Vaimoni minun vierelläni tuon päähine päässäni. Hän oli näyttänyt minulle tulevaisuuteni.

Ja minä uskon koko sydämestäni. Ennen kuin hän näyttää jotain erilaista. Nuo lapset, jotka siellä leikkivät olivat lapsiani. Ja niinpä, upottamalla tuon profeetallisen ajatteluuni, jo niin nuorella iällä, minä vain leijuin siihen suuntaan. Ja nyt me seisomme tässä tänään ylistäen Jumalaa. Ja puhumme näistä mainituista asioista. Me olemme nyt, Kristuksen kehona, juosseet pysähdyksissä olevaan ilmatilaan. Ja on aika vaeltaa uskossa, toimia uskossa, elää uskossa. Ota sana sydämeesi ja puhu se ulos suustasi. Kävele kohtalosi suuntaan. Kävele tulevaisuuteesi.

Nämä ovat aikoja - profeetallisen miekan aikoja. Tämä on aikaa kun profeetallinen ja hengen miekka, uskon sana ja profeetallinen otetaan avosylin vastaan ja pidetään tiukasti kiinni hyökkäysaseesta Kristuksen kehossa. Ja me katkaisemme jokaisen saastaisen voiman pään. Jotka ovat tulleet varastamaan lapsenne. Jotka ovat tulleet varastamaan elämänne. Ja juuri nyt, kun puhumme, ihmisten rintasyöpä paranee. Se paranee ihmisten kehoissa. Ottakaa se vastaan ja

sanokaa: "Tuo on minä, Herra!" Tuo on minä, minä otan sen vastaan juuri nyt. Halleluja. Halleluja. Come on. Siunatkaa Herraa.

Me siunaamme häntä. Me siunaamme Herraa. (Laulua)

The Big Love (00:35:30)

Me kiitämme sinua Herra. Tällaisena päivänä. Tällaisena aikana. Herra, nämä asiat ovat piilossa olevia mysteerejä. Maailmalta. Mutta ne ilmestyvät sinun ihmisillesi. Kyllä, teen niin. Sinä, sanoo Herra. Sinä, sinä. Sinut on kutsuttu saarnaamaan. Joten julista! Sinä etsit vahvistusta ja Herra sanoo: "Saarnaa!" Saarnaaja, julista! Sillä minä olen kutsunut sinut ja ottanut sinut kiinni ja kutsun sinua itseni suuntaan sanoo Herra. Joten astu ulos ja ala julistamaan. Ja saarnaa! Sillä tämä on aikasi. Tämä on sinun alkusi ajassa. Tämä on sinun aikaasi. Tämä on sinun aikasi alku. Tänään. Tänään. Tämä on teidän alkunne. Tämä on teidän aikanne alku. Tämä on teidän alkunne.

Herra sanoo, kaikille tässä näyttämöllä oleville, tämä on aikanne alku tänään. Se alkaa tänään. Tänään, se alkaa tänään. Sillä minä voitelen teidät sanoo Herra. Austinille, Herra sanoo, minä voitelen sinut. Minä voitelen kätesi soittamaan. Ja mielesi kuulemaan nuotit ennen kuin ne koskevat kieliä. Minä voitelen sinut tällä tavalla ja sinä alat kasvamaan siinä. Sillä minulla on suuria suunnitelmia tulevaisuudessa varallesi. Suunnitelmia jotka takaavat menestyksesi ja suunnitelmia, joka antaa lahjallasi ison äänen. Sillä minä aion käyttää sinua sanoo Herra. Kuuntele tarkasti tapaa jolla puhun ja tapaa, miten minä toimin. Tämän kaltaisissa palveluksissa, koska se on sitä, mitä sinun pitää tietää. Sillä minä olen kanssasi. Minä olen kanssasi. Minä olen kanssasi, sanoo Herra. Sanoo armon Herra. Sanoo armon Herra. Se on tässä paikassa...

(00:48:26)

Kuulin Herran sanovan, miksi olen antanut teillä nämä kaksi avainta. Yhä uudelleen ja uudelleen ja uudelleen. Herra sanoo, kun menet pilkkiavannolle ja löydät hyvän paikan "honey hole". Siellä on kaikki kalat. Sinä et hylkää tuota paikkaa. Sinä muistat, missä se on. Ja sinä jatkat kalastamista siinä paikassa. Kunnes olet kalastanut tuon avannon tyhjäksi. Herra sanoo, nämä kaksi sointua, nämä kaksi palaa musiikkia, jota sinä alat soittamaan. Herra sanoo, kaikki tämä on tuossa avannossa. Kaikki tämä on tuossa pienessä musiikin oviaukossa. Ja sieltä pulppuaa ulos profeetallisia asioita. Se vastaa sitä, kun maalaispoika ampui jalkojensa juureen kiväärillään. Ja sieltä nousi tämä pulppuava joukko. Se pulppuaa juuri parhaillaan tässä yhdessä paikassa. Joten, iloitkaa. Kaikki näyttämöllä, iloitkaa, koska Herralla on jotain jokaiselle teistä. Jotain jokaiselle, joka katsoo. Jotain tälle ihmisjoukolle tässä huoneessa tänään. Se on täällä tänään. Halleluja.